

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רי"ד ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רי"ד ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתִי. בְּשַׁעֲתָא חָדָא אֲתַפְּשֵׁט מֵאֲלִין. וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּאֲלִין, לְקִיָּמָא דְכְּתִיב הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עַד דְּהוּוּ אֲזִלִּי, שְׁמַשָּׁא הָוָה תְּקִיפָא, וַיִּתְּבוּ תַּחֲוֹת צִלָּא דְּחַד טַנְרָא דְּמַדְבָּרָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי צִלָּא חֲדוּתָא דְּנַפְשָׁא הוּא.

תרגום לעברית

בֹּא וּרְאֵה, כְּמוֹ זֶה פְּנִיחָס, שֶׁלֹּא הִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם עַד שֶׁהִתְקִינוּ לְפָנָיו לְבוּשִׁים אֲחֵרִים שֶׁהָרוּחַ נִהְיִית בָּהֶם לְעוֹלָם הַבָּא. בְּשַׁעֲה אַחַת הִתְפַּשֵּׁט מֵאֲלֵה וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵלֵה, לְקַיֵּם אֶת הַכְּתוּב הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, הַשֶּׁמֶשׁ הִיָּתָה חֲזָקָה, וַיֵּשְׁבוּ תַּחַת צִלָּא שֶׁל סֵלַע אֶחָד שֶׁל הַמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי צִלָּא חֲדוּתָא דְּנַפְשָׁא הוּא.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי חִיָּיא לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֲלִין יוֹמִין, מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹמָא בִּתְרָאָה דְּחַג, בְּעִינָא לְמִיקָם עַלִּיָּהּ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָא אֲתַמַּר וְחִבְרִיָּיא אֲתַעְרוּ בָּהּ. אָמַר רַבִּי חִיָּיא, וַדַּאי חֲכִי הוּא, אֲבָל אֲנָא שְׁמַעְנָא לְבוּצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה מְלָה בָּהּ. אָמַר לִיה, אִימָא הָהוּא מְלָה. אָמַר לִיה עַד לָא קְאִימְנָא בִּיה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב דְּחִבְרִיָּיא אוּקְמוּ מְלָה, וְשִׁפִּיר הוּא, אֲבָל סְדוּרָא דְּהִנְי יוֹמִי, רָזָא דְּחִכְמָתָא הוּא, בֵּין מַחְצְדֵי חֻקְלָא.

אמר רבי חייא אלעזר, ימים אלו מראש השנה עד יום האחרון של חג ברכוני לעמד עליהם. אמר רבי אלעזר, זה נאמר, והחברים התעוררו בזה. אמר רבי חייא, ודאי כך הוא, אבל אני שמעתי מהמנוחה הקדושה עליונה דבר בהם. אמר לו, אמר אותו דבר. אמר לו, עדין לא עמדת בו. אמר רבי אלעזר, אף על גב שהחברים בארו דבר ויפה הוא, אבל סדור הימים הללו הוא סוד חכמה בין קוצרי השדה.

טקסט הזהר

תא חזי, הא אתמר סדורא דיחודא כלל בחד היד הוי. והא אתמר. פתח ואמר, (ישעיה נב) חשף יי את זרוע קדשו, דא דרועא חדא, דביה תליא ישועה, דביה תליא נוקמא, דביה תליא פורקנא. ולמה, למיקם לה לכנסת ישראל מעפרא, ולקבלא לה לגביה, לאזדווגא פחדא. וכד האי אתער לקבלה, כמה דחילו שריא בעלמא, עד דינח ההוא דרועא תחות רישא לאתחברא. כמה דאת אמר, (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו', וכדין נייחא דינא, ומכפר חובין.

תרגום לעברית

בא וראה, הרי נאמר סדור של יחוד הכל באחד איך היה, והרי נתבאר. פתח ואמר, (ישעיה נב) חשף ה' את זרוע קדשו - זו זרוע אחת שבה תלויה הישועה, שבה תלויה הנקמה, שבה תלויה הגאולה. ולמה? להקים את כנסת ישראל מהעפר ולקבלה אליו להזדווג כחד. וכשזה מתעורר לקבלה, כמה פחד שריו בעולם, עד שיניח אותה זרוע תחת ראשה להתחבר, כמו שנאמר (שיר השירים ב) שמאלו תחת לראשי וגו'. ואז נח הדין ומכפר על חטאים.

לְבַתֵּר אֶתִּי יְמִינָא לְחֻבְקָא, כְּדִין חֲדוּתָא שְׂרִיָּא בְּעֻלְמָא, וְכָל אֲנָפִין נְהִירִין. לְבַתֵּר
אֲזִדּוּגָת בְּגוּפָא, וְכְדִין כָּלָא אֲקָרִי אֶחָד, בְּלֹא פְרוּדָא, כְּדִין הוּא שְׁלִימוּ דְכָלָא, וְחֲדוּתָא
דְכָלָא, וְאַחֲידוּ וְדָאִי, מַה דְּלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּשַׁאר זְמַנִּי.

תרגום לעברית

אחר כך באה הימין לחבק, ואז חֲדוּת שְׁרוּיָה בְּעוֹלָם וְכָל הַפְּנִים מְאִירוֹת. אחר כך
מִזְדוּגָת בְּגוּף, ואז הכל נקרא אחד, בלי פְרוּד, ואז הוא שְׁלֵמוֹת וְחֲדוּת הַכֹּל, וְאַחֲזִיזִים
בְּדָאִי מַה שֶּׁלֹּא נִמְצָא כֹּךְ בִּיְתֵר הַזְּמַנִּים.

טקסט הזוהר

כְּגוּוּנָא דְהָאִי, סְדוּרָא דְהֵנִי יוֹמִין, מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹמָא בְּתֵרָא דְחַג. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
אֲתַעֵר דְּרוּעָא דְשִׁמְאָלָא, לְקַבֵּל לָהּ לְמִטְרוֹנִיתָא, וְכְדִין כָּל עֻלְמָא בְּדַחֲלִיו בְּדִינָא, וּבְעִי
הֵהוּא זְמַנָּא בְּתִיּוּבָתָא שְׁלִים, לְאַשְׁתְּכַחַּא עֻלְמָא קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְבַתֵּר אֲתִיָּאת
מִטְרוֹנִיתָא, וּבְעֵינִין בְּנֵי הַיִּכְלָא בְּתַשְׁעָה לִיְרַחָא, לְמַעַבְד חֲדוּתָא, וּלְמַטְבֵּל בְּנִהָרָא,
לְדַכָּא גְרַמִּיָּהוּ בְּזוּגָא דְמִטְרוֹנִיתָא, בְּיוֹמָא אַחְרָא, הוּא זְווגָא דִּילָהּ לְשׁוּוּאָה שִׁמְאָלָא
תַּחַת רִישָׁהָ, (נ' א' רישא דמלכא) כְּמָה דְאַתָּא אָמַר שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.

תרגום לעברית

כְּמוֹ שֶׁל זֶה, סְדוּר הַיָּמִים הֵלְלוּ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל חַג. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
מִתְעוֹרֶרֶת זְרוּעַ שְׁמַאל לְקַבֵּל אֶת הַמַּלְכָּה, וְאִזּוֹ כָּל הָעוֹלָם בְּפֶחַד בְּדִין, וְצָרִיךְ אוֹתוֹ הַזְּמַן
בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁיִמְצָא הָעוֹלָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אַחֲרֵי כֵן בָּאָה הַמַּלְכָּה,
וּמִתְבַּקְּשִׁים בְּנֵי הַיִּכְלָל בְּתַשְׁעֵי לַחֲדָשׁ לַעֲשׂוֹת חֲדוּת וּלְטַבֵּל בְּנִהָר, לְטַהֵר עֲצָמָם בְּזוּג
הַמַּלְכָּה בַּיּוֹם הָאַחֵר, הוּא זְווג שְׁלֵמָה לְשִׁים שְׁמַאל תַּחַת רֹאשָׁהּ (רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ), כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.

וכדין ישראל בתעניתא על חובייהו, ומכפרא להו. דהא אימא עלאה אנהירת אנפקא למטרוניתא בזווגהא, ומתכפרין כל בני היכלא. כיון דשמאלא מקבל לך בהאי יומא, דרישא דמטרוניתא שרייא על שמאלא.

תרגום לעברית

ואז ישראל בתענית על חטאיהם, ומכפרת להם. שהרי האם העליונה מאירה פניה למלכה בזווגה, ומתכפרים כל בני ההיכל, כיון שהשמאל מקבל אותה ביום הזה, שראש המלכה על השמאל.

טקסט הזוהר

ביומא קדמא דחג, יתער ימינא לקבלה, בגין לחבקה וכדין כל חדווא וכל אנפין נהירין, וחדוותא דמים צלילין, לנסכא על מדבחא. ובעיין בני נשא למחדי בכל זיגין דחדוה, דהא ימינא גרים. בכל אתר דשאר ימינא, חדוותא אצטריף בכלא, כדין חדוותא היא לאשתעשעא.

תרגום לעברית

ביום הראשון של החג יתעורר הימין לקבלה בשביל לחבקה, ואז כל החדוה וכל הפנים מאירות, וחדות המים הצלולים לנסף על המזבח, וצריכים בני אדם לשמח בכל מיני חדוה, שהרי הימין גורם. בכל מקום ששרוי ימין, חדוה צריכה בכל, ואז חדוה היא להשתעשע.

לְכַתֵּר בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה, חֲדָוּתָא דְּאוֹרֵייתָא הוּא, דְּהָא כְּדִין זְוֹגָא דְּגוּפָא, הוּא זְוֹגָא
 דְּכָלָא, לְמַהּוֹי כָּלָא חֵד, וְדָא הוּא שְׁלִימוּ דְּכָלָא, וְדָא יוֹמָא דְּיִשְׂרָאֵל אִיהוּ וְדָא, וְעַדְכָּא
 דִּידְהוּ בְּלַחֲוִייהוּ, דְּלִית בֵּיה חוּלְקָא לְאַחְרָא. וְכַאֲיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא
 דְּאֵתִי, עָלִייהוּ כְּתִיב (דְּבָרִים יד) כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה לִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו' (במדבר כ"ה)
 פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׂבִיב אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח,
 (איוב ד) זָכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְאִיפָּה יִשְׁרִים נִכְחָדוּ, תַּמָּן תַּנִּינֹן, מֵאֵן דְּחַמִּי קִשְׁת
 בְּגוֹנוֹי (ס' א נהרין), אֶצְטְרִיךְ לְכַרְכָּא בְּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית. בְּגִין דְּדָא אִיהוּ בְּרִית קִיָּמָא
 קִדִּישָׁא, דִּשְׁוִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

אחר כך ביום השמיני חדות התורה היא, שהרי אז זוג הגוף הוא, זוג הכל, להיות
 הכל אחד, וזהו שלמות הכל, וזהו יום של ישראל ודאי וחלק שלהם לבדם, שאין בו
 חלק לאחר. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, עליהם כתוב (דברים יד) כי עם
 קדוש אתה לה' אלהיך וגו'. פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׂבִיב אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (איוב ד) זָכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְאִיפָּה יִשְׁרִים נִכְחָדוּ.
 שם שנינו, מי שרואה קשת בגוניה (מאירים), צריך לכרך ברוך זוכר הברית, משום
 שזהו ברית הקים הקדוש ששם הקדוש ברוך הוא בארץ כדי שלא יבא עליה מי המבול.
 משום שפשמטרבים רשעים בעולם, רוצה הקדוש ברוך הוא להאביד אותם, ואז זוכר
 להם שבועה זו שנשבע לארץ, שכתוב פַּעַמִּים לֹא לֹא: (בראשית ח) לֹא אֶסֶף לְקַלֵּל,
 וְלֹא אֶסֶף עוֹד לְהַכּוֹת. זוהי השבועה, כמו שכתוב (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעַבֵּר מִי
 בָּח.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

